

[Formanden.]

Før jeg udsætter mødet, kan jeg oplyse, at det er min agt at gennemføre de næste to punkter på dagsordenen. De sidste 2 sager udgår til behandling formentlig onsdag i næste uge. Men der vil ikke blive flere afstemninger i aften.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 20.30.

Mødet udsat kl. 19.38.

Mødet genoptaget kl. 20.30.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forberedelse af en ejendomsvurderingsreform [af Glistrup m. fl.].

(Lovforslag nr. 119. Fremsat 11/12 75. Første behandling 10/2 76. Betænkning 26/5 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-3 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme. (Kontantvurdering) [af Brixtofte m. fl.].

(Lovforslag nr. 225. Fremsat 9/3 76. Første behandling 1/4 76. Betænkning 26/5 76).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Karl Nielsen (S):

Jeg skal ikke bruge ret megen tid på dette forslag, idet der som bekendt ikke er flertal for forslaget gennemførelse.

Vi er i socialdemokratiet meget tilfredse med, at kontantvurderingsforslaget ikke kan gennemføres på det foreliggende grundlag. Dette ville være uforsvarligt, ikke alene af hensyn til de mange uafklarede spørgsmål omkring forslaget, men også af hensyn til det korte tidsrum, der ville blive til at forberede den 16. alm. vurdering, der finder sted pr. 1. april 1977. Men jeg vil gerne tilføje, at socialdemokratiet gerne ser, at vurderingsloven tages op til revision med henblik på en forbedring af vurderingssystemet. Vi afviser ikke, at en overgang til kontantvurdering kan indgå i en kommende reform, men det må i givet fald besluttes på et sagligt forsvarligt grundlag.

Jeg finder anledning til at takke kristeligt folkeparti for deres stillingtagen til dette lovforslag, idet den er udtryk for saglighed og ansvarsbevidsthed, som kun kan gavne de politisk-økonomiske forhandlinger, der skal finde sted mellem forligspartierne her i den kommende tid.

Hvad angår det stillede ændringsforslag fra venstre, vil vi undlade at stemme. Det samme gælder underændringsforslaget, stillet af fremskridtspartiet, og det kommer sikkert ikke bag på nogen, at vi vil stemme imod lovforslaget ved tredje behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Brixtofte)

(V):

Venstre har stillet et ændringsforslag, der klargør, hvorledes forslaget om kontantvurdering skal gennemføres i praksis. Man ved efter dette ændringsforslag, at det vil være enkelt at gennemføre lovforslaget, det kan gennemføres forholdsvis hurtigt. I et

[Brixtofts.]

notat, udvalget har fået som bilag nr. 5, står der på side 8:

„Den under A nævnte fremgangsmåde vil efter direktoratets opfattelse være vurderingsteknisk anvendelig også uden en længere forberedelsesperiode.“

Kritikken mod selve lovforslaget er meget svag. Det er typisk, at man går i gang med at diskutere alt andet end selve forslaget. Man begynder at tale om promiller, både de promiller, vi har talt om tidligere, og procenter, og om skattelettelser, men alt dette drejer det sig overhovedet ikke om. Der er f. eks. talt om, at forslaget sigter på skattelettelser på et par milliarder kroner til grundejerne. Det er overhovedet ikke det, forslaget drejer sig om, og det er kun udtryk for svaghed hos dem, der argumenterer mod forslaget, at man begynder at tale om alt muligt andet. Eller man begynder at tale om alle disse tekniske vanskeligheder, som arbejdet i udvalget klart har vist der ikke er grundlag for at tale om. Eller man er begyndt at tale om, at man ikke har klargjort alle konsekvensændringer på det ene og det andet område; og hvordan virkningen vil være for New Zealand og for andre områder, har man ikke klargjort på forhånd, og derfor kan man ikke gennemføre forslaget.

Alt dette viser, at det ikke er selve forslagets indhold, man er imod; man er altså bare imod, at dette forslag vedtages nu, og det må man så gætte på årsagerne til.

Man må nok formode, at det er helt andre årsager end egentlig saglige årsager, der ligger bag ved afvisningen af venstres forslag, ikke mindst bag afvisningen fra kristeligt folkepartis side. Vi ved jo, at i kristeligt folkepartis partiprogram fra 1971 går man varmt ind for forslaget om kontantvurdering. Vi ved fra første behandling, at kristeligt folkeparti går varmt ind for forslaget. Hvad er det så egentlig, der har fået kristeligt folkeparti til at ændre mening? Det kunne jo være rart at få at vide, på hvilket punkt det er, man mener forslaget er forkert, når man tidligere så varmt har kunnet gå ind for forslaget.

Når regeringen afviser forslaget, er det også ud fra disse propagandafremstillinger om, at det er et forslag, der sigter på at lette grundejerne for en beskatning. Jeg vil godt

sige til regeringen, at hvis man tror, problemerne efter den kommende 16. alm. vurdering bliver mindre ved at afvise venstres forslag, så tager man fejl. Problemerne bliver større, for vi ved alle sammen, at den kommende 16. alm. vurdering vil varsle store stigninger i vurderingerne for alle typer af ejendomme, og vi ved også, hvilke problemer det kan føre til. Hvis venstres forslag blev vedtaget, kunne man få en langt mindre stigning i vurderingerne, og derfor vil det være det rigtige tidspunkt at indføre et rigtigt vurderingsprincip på.

Venstre vil derfor naturligvis stemme for sit eget ændringsforslag og stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

Ove Jensen (FP):

Ved første behandling af dette lovforslag om kontantvurdering gav fremskridtspartiet udtryk for, at vi ikke betragter dette forslag fra venstre som en løsning på problemerne vedrørende vurderingen af landets faste ejendomme. Vi gav dog samtidig udtryk for, at vi betragtede forslaget som en forbedring i forhold til nugældende regler, og at vi derfor ville se velvilligt på forslaget under udvalgsbehandlingen.

Da vort eget forslag nr. 119 om ejendomsvurderingsreformen ikke kan vente tilslutning, betragter vi kontantvurderingsforslaget fra venstre som den bedste løsning, der i øjeblikket findes til at modvirke de uheldige virkninger af den 16. alm. vurdering.

Vi vil stemme ja til det stillede ændringsforslag og anbefaler naturligvis vort eget underændringsforslag til vedtagelse.

Gudme (RV):

Hr. Brixtofte taler om, at der ved denne sags behandling er blevet blandet en forfærdelig masse uvedkommende ting ind i debatten. Det er da muligt. Jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at også hr. Brixtoftes eget parti bærer et ansvar i så henseende.

For mit partis vedkommende kan jeg melde hus forbi. Vores afvisning af dette forslag begrundes med nøjagtig det samme, som vi begrundede det med i 1973, da vi havde et helt tilsvarende forslag fremsat af hr. Guldberg og flere medlemmer af venstre, og nu igen her i 1976, hvor vi havde dette forslag til første behandling. Vi sagde dengang, og vi siger på ny: der er noget vældig

[Gudme.]

interessant og tillokkende i at tale om kontantvurdering. Det er som princip en god ting at diskutere, men det er som system noget aldeles håbløst at føre ud i praksis. Det fik vi lejlighed til at give udtryk for i den betænkning, vi skrev den 27. april 1973 — det findes i Folketingstidende 1972-73, tillæg B, sp. 1398. Det har været citeret tidligere, hr. Brixtofte kender dette standpunkt, og det er begrundelsen for, at vi ikke i dag såvel som tidligere vil være med til at gennemføre en kontantvurdering.

Men jeg vil da også sige, at det synes altså at være andre hensigter, der har ligget bagved. Det kom jo frem i hr. Brixtoftes sidste indlæg, hvor han mente, at der skulle være virkning af at gennemføre kontantvurderingen ved 16. alm. vurdering på den almindelige værdifastsættelse for landets ejendomme. Ja, det vil der naturligvis rent umiddelbart være derved, at man opnår en generel nedsættelse, men jeg må da samtidig også sige, at hr. Brixtofte og hans fæller én gang for alle må se at komme ud af den vildfarelse, at det er vurderingerne, der bestemmer priserne på landets ejendomme. Det omvendte er nemlig tilfældet. Vurderingerne bliver bestemt af de priser på landets ejendomme, som er gået forud, og det, der derfor vil ske ved 16. alm. vurdering, er jo i virkeligheden alene dette, at vi skal konstatere — og det kan være beklageligt, men det er bare tilfældet — at ejendommene er steget ganske væsentligt i de fire år, der er forløbet fra 15. til 16. alm. vurdering.

Det kan vi ikke ændre ved at gå hen og ændre på en vurderingslov. Det er muligt, vi kan ændre det ved anden lovgivning, og den anden lovgivning kan vi så senere diskutere, men det er i hvert fald et kunstgreb at tro, at man ved at ændre et vurderingsprincip kan ændre den prisstigning, der allerede har fundet sted. Også af denne grund må vi afvise dette lovforslag.

Poul Dam (SF):

Da mit partis ordfører, hr. Ømann, er forhindret i at være til stede, skal jeg gøre nogle få bemærkninger på SF's vegne.

Det kan naturligvis ikke komme som nogen overraskelse, at vi er imod dette lovforslag. Det blev sagt ved første behandling, og det skal da gerne gentages nu. Man får

også en ubehagelig fornemmelse af, at det netop, som hr. Gudme sagde, er et kunstgreb, man her ønsker at foretage. Man ønsker ved en ændret vurderingsform, som i sig selv er overordentlig kunstfærdig og indviklet, at skjule de meget store stigninger, der foregår på fast ejendom, de store stigninger, som nogle af os anser for at være en ulykke for samfundet. Det er stigningerne, der skal bekæmpes, og det gør man ikke med den sminkning, som en ny vurderingsordning vil være.

Hagen Hagensen (KF):

Da også mit partis ordfører i denne sag ikke kan være til stede her i aften, skal jeg gøre nogle bemærkninger på hans vegne.

Jeg vil i og for sig blot sige, at der da kan være megen god grund til, som det blev nævnt af hr. Karl Nielsen før, at sige, at man kan finde frem til noget, der er meget, meget bedre end det, der er tale om nu. Man kan tage hele kontantvurderingsprincippet op til en tilbundsgående drøftelse og lægge helt andre ting ind i det, men problemet, vi har stående for os, er, hvad der hjælper os til 16. alm. vurdering. Der må man erkende, at man ikke kan nå alt det arbejde, som skal gøres for at nå frem til et rent kontantvurderingsprincip, som vi vel er mange der er enige om nok vil være et gode. Derfor er vi overensstemmende med den stilling, vi tidligere har haft, standset ved, at det her kan bruges, og derfor må man gå ind for det med det ændringsforslag, der er stillet af venstre, og som vi slutter os til.

Jeg vil gerne sige, hvorfor vi slutter os til ændringsforslaget. Det fremgår af det betækningsbidrag, vi har givet, at vi mener, det vil resultere i lavere vurderinger og dermed mindre stigninger i værdiansættelsen af egen bolig, i formue- og ejendoms-skatters højde, og det vil også på en lang række punkter betyde lavere afgifter. Det må antagelig betyde, at man derved påvirker prisniveauet i nedadgående retning, noget, vi har behov for.

Ud fra den vurdering er det naturligt at gå ind for dette som noget, der kan bruges. Der er sagt god for det af statsskattedirektoratet, man kan gøre det. Så må vi ad åre måske se at finde frem til noget bedre, og det vil vi gerne være med til at virke for i fællesskab med andre. Men her føler vi, at

[Hagen Hagensen.]

det er helt naturligt at gå ind for det, der nu kan klare dagen og vejen for os. Og jeg fjører til: vi har haft et ønske om, at man allerede nu fik fastlagt, at 16. alm. vurdering ikke skulle medføre stigninger i lejeværdi, og at den skattefrie formuegrænse skulle hæves. Det har man afvist at tage stilling til nu, og derfor må vi naturligvis prøve på at klare de ting igennem, der kan hjælpe bedst gørligt.

Arne Bjerregaard (KrF):

Kristeligt folkeparti er, som jeg nævnte ved første behandling, enig i princippet om, at ejendommens reelle værdi og ikke dens prioriteter skal vurderes. Deri kan jeg helt imødekomme hr. Brixtofte. Men jeg må også meddele hr. Brixtofte, at jeg klart gav udtryk for, at der var en række problemer, som knyttede sig til en sådan vurderingsreform eller vurderingsomlægning, om man vil; og kun under forudsætning af, at man kunne afklare disse problemer, kunne vi gå med til at gennemføre en sådan lovgivning.

Selvfølge kan man sige, at forslaget kerne vel sådan set er ganske enkel, idet den bare bruger den vurdering, vi har i øjeblikket. Så finder man i hver skyldkreds frem til en brøkfaktor, som man multiplicerer med den vurdering, man var kommet til, og så får man en vurdering, som ligger en del lavere end den, man havde. Just at kalde det en vurderingsreform kan man vel næppe sige, men man får da i alt fald en nedsættelse af vurderingen. Selvfølgelig kan det lade sig gøre, men man må jo sige om alle disse følgelovgivelser, at det ikke kan hjælpe, at man siger, at vi bare skal gennemføre dem, og så ser vi stort på, hvilke følgelovgivelser der er nødvendige for at rette det ind efter den nye vurderingsform.

Og når hr. Brixtofte gerne vil vide, hvad årsagen var til, at kristeligt folkeparti tog den stilling, som partiet tog i udvalget, ja, så skal jeg da gerne indrømme over for hr. Brixtofte, at det skyldes klart to ting. Først at forslaget indhold er mangelfuldt, følgerikningerne er i øjeblikket uoverskuelige og særdeles dårligt belyst. Endvidere finder vi, at forslaget i den givne situation var en provokation over for de forhandlinger, som vi skulle se at komme igennem med i sommerens løb. Hvis man af ærlig vilje vil være med til at forhandle sig frem til et resultat,

som kan være med til at løse vort lands økonomiske problemer, beskæftigelsesmæssige problemer, så kan det nu engang ikke gå, at de partier, som er med i forligshandlingerne, ved enhver lejlighed søger at provokere hinanden med forslag, som har så vidtrækkende konsekvenser som dette forslag.

Derfor må jeg sige, at vor stilling stadig væk er klar som altid. I princippet er vi enige, men indhold og tid i dette forslag er særdeles dårligt valgt. Men jeg er da selvfølgelig klar over, at venstres politik også i dette er, at hvad der er til gavn for venstre, skal så sandelig også være til gavn for dette samfund.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg skal undlade at sige en hel masse ting i denne aftenstund, men gør opmærksom på, at jeg agter at sige noget ved tredje behandling. Rent undtagelsesvis er jeg faktisk næsten enig med den foregående ordfører, men da jeg nødig vil belaste kristeligt folkeparti med mine velsignelser, skal jeg undlade at kommentere, hvad den foregående ordfører har sagt.

Nu er det jo sådan en fupfidus fra venstre, og det er klart, at det kan blive småt for enhver, og det er altså blevet så overordentlig småt, at man nu skal betjene sig af sådanne små fupmanøvrer. Men denne fupmanøvre vil jo koste en hel del, ikke for dem, der har faste ejendomme, men for dem, der ikke har, nemlig omkring 900 mill. kr. Hvis man nu havde været ærlig — jeg stiller ikke urimelige krav til venstre, så derfor vil jeg ikke bede om, at man skal være det — og havde sagt, at vi laver en kontantvurdering uden kurstab og med en fast, lav rente, så kunne vi jo begynde at diskutere det, men så er fidusen jo ikke så meget værd, hverken for grundejerne eller for andre.

Vi vil altså ikke være med til at overføre millionbeløb fra dem, der i forvejen har for lidt, til nogle af dem, der i forvejen har for meget. Så kan man tage det, som man vil, og jeg skal gerne dokumentere det senere. Vi er, må jeg bedrøve venstre med, ikke alene nærmest imod, vi er ubetinget imod, fordi vi finder, at det er en asocial klassepolitik, som ligner et helt andet partis, men det prøver venstre måske også.

Arnfast (CD):

Da mit partis ordfører heller ikke kan være til stede i aften, skal jeg ganske kort sige, at vi jo sådan set har udtrykt vores mening om dette forslag ved førstebehandling: selv om det måske ikke var den allerbedste løsning i den øjeblikkelige situation, hvor vi står over for 16. alm. vurdering, så er det klart en af de metoder, man kunne anvende for at undgå de virkninger, som 16. alm. vurdering vil bringe.

Vi vil stemme for dette forslag, når det kommer dertil, og vi vil i øvrigt vende tilbage til det ved tredje behandling.

Wilhelm (VS):

Dette lovforslag er selvfølgelig ikke et spørgsmål om teknik. Den ene type vurdering er såmænd ikke mere forrykt end den anden. Det, der er spørgsmålet, er, hvad det er for et politisk indhold, der ligger i det. Her er venstres hensigt jo klar, og tilhængerens hensigt er klar. Man vil holde lejeværdien af egen bolig, den ikke-fradragsberettigede del af boligudgifterne i selvejerboliger, nede på trods af de enorme værdistigninger, der faktisk ligger på disse boliger.

Det er en lettelse, og nu har vi fået opgjort den i kroner og øre. Det giver mig anledning til at erkende, at jeg skød temmelig kraftigt i overkanten ved første behandling, da jeg vistnok som den eneste med et groft overslag forsøgte at sige, hvad dette i virkeligheden indebar af yderligere indirekte tilskud til selvejerne. Men 900 mill. kr. er da immervæk også penge, og det er jo det, det her drejer sig om, klarest udtrykt af nogle af de proselytter, venstre har fået på forslaget blandt centrum-demokraterne.

Jeg synes i hvert fald, at man måtte kræve den antændighed af forslagsstillerne, at de argumenterede ens for disse ting, uanset hvilke forsamlinger de stod i. Vi har herinde ved første behandling hørt hr. Brixtofte — og det synes jeg var rosværdigt — klart og tydeligt sige: ja men det var også meningen at gøre det billigere for disse boligbrugere i selvejerboligerne, end det ville blive, hvis man opretholdt det nuværende vurderingsprincip og i øvrigt lejeværdiprocenterne efter 16. alm. vurdering.

Men jeg har samtidig på møde efter møde, som er holdt med lejere i dette land, og hvor venstrepræsentanter har været til stede,

hørt dem benægte, at det var det, der var tale om med dette forslag, når det var over for lejerne, de skulle redegøre for deres stilling. Det synes jeg simpelt hen ikke er anstændigt. Det er sagt af tilhængerne, at dette vil bremse inflationen. Det er selvfølgelig noget sludder. Hvis det vil noget, vil det tværtimod. Ligesom alle mulige andre subsidier på dette område har haft en tendens til at blive kapitaliseret og derved øge priserne, vil det selvfølgelig også, alt andet lige, betyde yderligere stigninger i handelspriserne på selvejerboliger, hvis man kunstigt holder disse boligens boligudgift nede. Derfor vil jeg mene, at hvis dette overhovedet vil have noget at gøre med inflationsforløbet, vil det kun virke i retning af at forstærke inflationen, sådan som boligsubsidierne har haft tendens til det i almindelighed.

Der er interessante ting ved regeringspartiets kommentar i den del af betænkningen, socialdemokratiet har skrevet sammen med de radikale. Jeg synes, det er værd at hæfte sig ved — og ikke for det gode — at man hele vejen igennem i denne del af betænkningen alene argumenterer på teknik, at man alene kommer med tekniske og praktiske indvendinger, og at man ikke med én sætning forholder sig politisk til det anslag, der her er tale om. Og det er jo ikke noget tilfælde, for det kulminerer jo dér, hvor det direkte siges, at spørgsmålet bør drøftes i en bredere sammenhæng, hvori bl. a. de indkomstpolitiske overvejelser indgår, og lidt længere nede, at man altså ikke afviser overgang til kontantvurdering, men at den eventuelt kan indgå i en kommende reform.

Jeg synes, det er en holden døren åben et sted, hvor der ikke burde holdes nogen dør åben, med henblik på de forhandlinger om den såkaldte indkomstpolitik, som man stadig væk lægger op til. Jeg mener, at det er det samme, man gør her fra regeringspartiets side, som man gjorde med grundskatterne, hvor vi ellers et par gange har haft et andet flertal her i salen, der fik afvist de dér hundreder af millioners gevinster til bestemte kategorier her i landet, samtidig med at andre skal holde for med grasserende husleje-forhøjelser osv., at man dér ikke afviser klart, men siger: lad os sætte det ind i forhandlingskataloget til den indkomstpolitiske drøftelse frem til september. Det er det

[Wilhelm.]

samme, man gør nu her med denne sag. Det er muligt, at det i partiets egne øjne er et smart nummer, som gør, at man får forhalet osv. Jeg tror ikke, man kan bekæmpe de anslag, som kommer, på denne måde ved den form for tilsyneladende smarte og tekniske indvendinger og administrative indvendinger, men uden gnist af et politisk opgør med det, der ligger i det.

Til allersidst vil jeg sige om situationen for disse selvejerboliger, man her tilstræber at komme til hjælp, at det ville dog være interessant at have hørt venstres ordførers kommentar til den forsideartikel i Weekendavisen, som hans partifælle hr. Bertel Haarder i dag har lagt navn til. For at resumere den ganske kort kan jeg fortælle, at den går ud på, at hr. Bertel Haarder har fundet ud af, hvordan det rent faktisk forholder sig på ejerboligmarkedet, og derudfra kan konkludere, at den temmelig store og temmelig pæne Hasserisvilla, som han har boet i i 2 år, har han boet i aldeles gratis i disse 2 år, og at han oven i købet har fået sin udbetaling højt forrentet.

Det, man nu vil med dette forslag, er at sørge for, at det ikke bare for de bedre aflagte i samfundet skal være aldeles gratis at bo i selvejerboligerne, men nu skal man have penge for det oven i købet.

Lembourn (UP):

Alle synes at erkende, at vurderingsproblemerne og beskatningsproblemerne for parcelhusene er særdeles komplicerede og kan medføre mange utilsigtede og ubehagelige virkninger. Jeg skal ikke gå ind på en nærmere diskussion, den er egentlig også ret ideologisk, af, hvad der er årsagen til problemerne, om det er inflationen, der skaber vurderingerne, eller vurderingerne, der skaber inflationen. Det er vel ligesådan som med en saks, der klipper, at begge blade klipper, men hvem af dem der klipper mest, ved man ikke.

Men resultatet af det er, at vi er nødt til at gøre noget ved det. Vi er nødt til at finde en eller anden form for beskatning af parcelhusene, som er rimelig. Der er vel ingen, der ønsker, at mennesker, der har købt huse under bestemte forudsætninger, skal drives fra dem, fordi forudsætningerne ændres på en måde, som de ikke kunne ane, da de

købte dem. På den anden side er der i hele dette spørgsmål en række samfundsøkonomiske forhold, som ikke er undersøgt.

Derfor har jeg det synspunkt — uanset at jeg har sympati for ethvert forsøg på at få en bedre vurderingsform frem og altså også med åbne øjne og øren vil lytte til, hvad kontantvurderingen kan indeholde, og altså også en sympati for, at det, venstre her har foreslået, muligvis er brugbart — at forslaget rummer så uoverskuelige samfundsøkonomiske spørgsmål, at tiden ikke er inde til at stemme for det. Jeg ønsker heller ikke at stemme imod det, men vil, som jeg tidligere har meddelt, undlade at stemme.

Hovedårsagen til dette er, at der ikke er regnet tilstrækkeligt på det. Der er jo mange andre måder, vi kan løse det på; det behøver ikke være på den måde, venstre har foreslået; der findes også andre måder. Vi må have alle disse forskellige metoder regnet igennem; vi må se, hvordan de virker samfundsøkonomisk.

Den anden hovedårsag er den samme, som gjorde sig gældende, da vi diskuterede beskatningern af produktionsjorden. På nuværende tidspunkt, kort tid før septemberforligets partier skal forsøge at finde frem til en helhedsløsning, kan vi ikke tage enkeltemner ud af dette katalog af løsningsmuligheder og afgøre på forhånd, for det vil gøre den endelige opgave vanskeligere.

Ud fra disse to årsager kan jeg altså ikke stemme hverken ja eller nej, men vil undlade at stemme, når vi kommer så langt.

Men da jeg mener, at venstre her har rejst et problem, som er særdeles vigtigt, og som kommer til at vedrøre mange, mange hundrede tusinde mennesker i Danmark, vil jeg gerne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

„Idet folketinget opfordrer de partier, der i forbindelse med septemberforliget har sat sig for at forsøge at gennemføre en helhedsløsning til efteråret med det formål at løse problemerne omkring valutaunderskuddet og arbejdsløsheden, til også at tage parcelhusenes beskatning, herunder kontantvurdering og ændring i standardfradraget, med i det katalog af emner, der skal forhandles, går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg må, efter at vi har hørt ordførerne her ved anden behandling, få den opfattelse, at der er et meget bredt flertal her i folketinget, der ikke er overbevist om, at det, vi står over for afstemning om, er nogen god løsning.

Jeg noterer mig, at også to af de partiers repræsentanter, som går ind for forslaget gennemførelse, nemlig hr. Hagen Hagensen og hr. Arnfast, giver udtryk for, at det måske ikke er den ideelle løsning, og at man må finde ud af at lave noget bedre senere.

Jeg forstår, at den eneste grund til, at de ønsker at stemme for dette forslag, er, at de ser for sig, at der dermed kan komme nogle lavere ejendomsskatter, lavere formueskatter osv. Når det er udgangspunktet, så synes jeg, de pågældende partier skulle tage op til overvejelse, om det ikke var mere hensigtsmæssigt, at vi tager stilling til, hvilke konsekvenser den faktiske værdistigning ved 16. almindelige vurdering skal få, i stedet for at gå omvejen om en principiel ændring af hele vort vurderingssystem på et grundlag, som man ikke føler sig overbevist om er et fornuftigt grundlag.

Jeg skal til hr. Wilhjelm sige, at der er ikke noget overraskende i de bemærkninger, som socialdemokratiet har givet udtryk for i betænkningen. De er i god overensstemmelse med de synspunkter, jeg gav udtryk for ved første behandling, herunder at vi har principiel sympati for tanken om en kontantvurdering. Men jeg gav også udtryk for, at der ligger en lang række følgevirkninger, vi må have afklaring på, og jeg gav også udtryk for, at jeg umiddelbart ikke kunne se, hvordan man skulle gennemføre en sådan uden ved at tage udgangspunkt i handelsværdien for prioriterede ejendomme, som man hidtil har gjort, og så give et generelt nedslag. Det er da også dér, hvor venstre er havnet med sine ændringsforslag. Hermed accepterer man, at det, man har kaldt kontantvurderingen, alene er en maskinel nedsættelse af den handelsværdi, der

fremkommer ved en vurdering efter de hidtidige retningslinjer.

Når hr. Brixtofte citerer notatet af 11. maj, vil jeg gøre opmærksom på, at man fra statsskattedirektoratets side siger, at man ikke med dette, at man i de eksempler, man har opstillet, har taget udgangspunkt i kursværdien i det sidste halvår forud for vurderingen, har taget endelig stilling til, om dette i givet fald vil være den mest hensigtsmæssige fremgangsmåde. Men det er altså den, som venstre på trods af denne usikkerhed ønsker at lovfæste her.

Selv om man nu har sagt, at på trods af denne usikkerhed, så er man altså parat til at lovfæste det, så er der tilbage en lang række usikkerhedspunkter med hensyn til den praktiske gennemførelse.

Jeg skal nævne den usikkerhed, der opstår i forbindelse med ansættelse af grundværdierne. De fleste vurderede ejendomme er bebyggede, men hvordan prioriteterne skal fordeles på grund og bygninger, og i hvilket omfang man skal lægge vægt på prioriteringen af ubebyggede grunde, er ikke afklaret. Usikkerheden er jo især stor, for så vidt angår landbrugs- og skovejendomme. Her foreskriver vurderingslovene anvendelsen af en form for normalværdi ved grundværdiansættelsen. Ligningsrådet fastsætter forud for vurderingen prisen på den almindelige gode jord efter landsdelenes forhold. Det er ganske uklart, hvorledes dette skal kombineres med en kontantvurdering.

Også spørgsmålet om fradrag i grundværdien for forbedringer er helt uløst, som det ligger på bordet i dag.

Jeg skal også tilføje, at det står hen i det uvisse, hvilke økonomiske og administrative konsekvenser forslaget i den nuværende skikkelse vil få. Dette gælder direkte konsekvenserne for vurderingsadministrationen, hvor statsskattedirektoratet ikke har set sig i stand til inden for den givne tidsfrist at udrede følgerne af forslaget.

Konsekvenserne bliver ikke mindre uoverskuelige, hvis man ser på følgerne af lovforslaget på andre områder. Jeg skal ikke nævne en lang række eksempler her, men jeg skal nævne den omstændighed, at forslagsstillerne med et ændringsforslag har sagt, at de, der ejer fast ejendom, skal kun have oplyst én værdi, nemlig den såkaldte

[Ministeren for skatter og afgifter.]

kontantværdi, og det betyder jo, at vi heller ikke i fremtidige formueopgørelser kan tage udgangspunkt i den reelle handelsværdi, og dermed må vi jo være ovre i, at man heller ikke kan optage hele pantegælden som fradragsberettiget i formueopgørelsen. Det er bare et enkelt af de mange eksempler, der er en direkte konsekvens af gennemførelsen af venstres forslag, og som der ikke er taget stilling til.

Jeg finder også grund til at nævne her, at en gennemførelse af forslaget nok vil sænke vurderingsniveauet ved den førstkommande vurdering, men det er jo en skønhedsoperation, som man kun kan foretage én gang. De næste vurderinger, som jeg må formode efter venstres opfattelse også skal ske til kontantniveau, vil jo vise den normale stigning i forhold til tidligere vurderinger.

Jeg vil godt slutte med at understrege det, som også fremgår af betænkningen som socialdemokratiets indstilling, og jeg kan helt bekræfte, at det også er regeringens holdning, at vi ikke er imod ændringer i vurderingssystemet. Jeg mener nok, den tekniske udvikling muliggør en rationalisering af vurderingsproceduren, og der kan også blive tale om andre ændringer. Også spørgsmålet om kontantvurdering kan indgå i overvejelserne om en vurderingsreform, men jeg må understrege, at det kræver grundige overvejelser.

Et mindretal har henstillet, at jeg nedsætter en arbejdsgruppe til at foretage en undersøgelse af mulighederne for forbedring af vurderingssystemet. Det er jeg parat til at gøre, og jeg håber, at en sådan undersøgelse vil føre til en modernisering og forenkling af vurderingsreglerne og fremgangsmåden og føre frem til et forslag, som der kan nås bred samling om i dette høje ting. Jeg tror, folketinget vil gøre sig selv en tjeneste, og jeg tror også, folketinget vil gøre befolkningen en tjeneste ved at følge denne fremgangsmåde, så det forslag, vi på et senere tidspunkt kan komme til at tage stilling til, er et forslag, der er velforberedt, et forslag, hvor der har fundet en afvejning sted af konsekvenserne, hvor såvel de direkte følger-virkninger som de indirekte, afledede virkninger af forslaget er gennemarbejdet, så vi har sikkerhed for, hvad konsekvensen af det, vi beslutter, vil blive.

Brixtofte (V):

Vi oplevede igen, at ingen egentlig havde nogen indvendinger imod forslaget. Igen begyndte man at tale om alt muligt andet. Princippet om kontantvurdering er nemlig så indlysende rigtigt, at ingen tilsyneladende kan argumentere mod forslaget. Det er klart, at det er forkert, at man f. eks. får vurderet et hus til 300.000 kr., når man ved, at man ikke kan realisere dette beløb kontant. Man kan jo allerhøjest få en 20-30.000 kr., og så må man vente på, at resten af beløbet kommer i løbet af en årrække. Hvis man skal realisere de pantebreve, man har, så vil et hus vurderet til 300.000 kr. i virkeligheden kun være 225.000 kr. værd kontant.

Jeg vil sige til hr. Gudme og andre, der har sagt, at det skulle være et indviklet forslag: hvad er det egentlig konkret, der er indviklet? Vurderingsmændene skal vurdere som hidtil. Det er ganske vist indviklet, men det bliver ikke mere indviklet af dette forslags gennemførelse. Salgsstatistikken skal dernæst klargøres for hver ejendomsstørrelse og skyldkreds, hvilke omregningsfaktorer der skal anvendes. Man har tallene, det er nemt at omregne. Hvad er der indviklet ved det? Det er samme vurderingsmænd, det er samme vurderingstype, og derefter skal man med anvendelse af tal, man har i forvejen, finde nogle omregningsfaktorer. Intet af dette er indviklet.

Jeg vil også takke de ordførere, som har støttet forslaget, og beklage, at der ikke i denne omgang er et flertal, men sandheden marcherer jo, som man siger.

Hr. Arne Bjerregaard havde to væsentlige indvendinger imod vores forslag — ifølge hr. Arne Bjerregaard væsentlige. For det første skulle det være et mangelfuldt forslag. Jeg vil godt høre hr. Arne Bjerregaard fortælle: på hvilket punkt er det et mangelfuldt forslag? Man kan jo sige om alle mulige forslag, man ikke vil stemme for, at det er et mangelfuldt forslag. På hvilket konkret punkt er det et mangelfuldt forslag? Hvad er det, der afviger fra kristeligt folkepartis program fra 1971, som gør, at man dengang godt kunne gå ind for det, men nu er imod det? Lad os få det helt konkret at vide.

Dernæst siger kristeligt folkepartis ordfører, at det er en provokation i den konkrete

[Brixtofte.]

situation. Nu ved jeg ikke, om skatteministeren lader sig provokere så let; det tror jeg ikke, så jeg tror egentlig ikke, vi har provokeret skatteministeren. Men på hvilken måde er det en provokation? Der er jo stadig væk ikke tale om et forslag om skattelettelser for grundejerne, der er tale om en ny vurderingsform. Derimod kunne man måske sige, at når skatteministeren tidligere i foråret har fremsat forslag om at forringe fradragsmulighederne for parcellhusejerne, så er det en provokation. Eller man kan sige, at når regeringen imod venstres vilje gennemfører en forbedring af boligsikringen, ja, så er det en provokation. Men dette forslag er ikke nogen provokation i de forhandlinger, der foregår.

Hr. Knud Jespersen har talt om, at dette forslag betyder lettelser på 900 mill. kr. Hvor har hr. Knud Jespersen dette tal fra? Det er rigtigt, at til skatteudvalget er der kommet et svar på et spørgsmål, der lyder: hvis man anvender samme procenter som hidtil i 1978, hvad vil forskellen så være på en vurdering efter de hidtidige principper og en vurdering efter kontantprincippet? Det er det, der er svaret på, og der er svaret 900 mill. kr. Men der er ikke i dag fastsat nogen procenter for 1978, og hr. Knud Jespersen glemmer at fortælle, at hvis man anvender uændrede procenter, vil der være tale om en skattestigning fra 1977 til 1978 på 600 mill. kr. Det synes jeg ikke hr. Knud Jespersen nævnte. Derfor er hr. Knud Jespersens argumentation uden nogen forbindelse med det foreliggende forslag. Jeg vil spørge skatteministeren, om denne fremstilling ikke er rigtig, at hr. Knud Jespersens argumentation ikke har noget med forslaget at gøre.

Må jeg sige til hr. Lembourn, at ikke hele venstres gruppe er samlet på nuværende tidspunkt, og derfor vil vi først på mandag formiddag tage stilling til det fremsatte dagsordensforslag.

Skatteministeren siger, at det kun vil sænke niveauet for vurderingerne den første gang. Ja, det er måske rigtigt, men derefter vil stigningerne stadig væk foregå på et lavere niveau, og derfor vil man hele tiden også ud i al fremtid befinde sig på et lavere vurderingsniveau, og det er vi godt tjent med.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Når jeg beder om ordet, så er det, fordi hr. Brixtofte bad mig bekræfte to talstørrelser, som han redegjorde for heroppefra. Det gør jeg gerne. Jeg bekræfter gerne, at de beregninger, der er foretaget i departementet, viser et mindreprovenu på 900 mill. kr. sammenlignet med en videreførelse af nuværende vurderingsregler, forudsat at man viderefører de lejeværdiprocenter og standardfradragbeløb, vi har i øjeblikket. Hr. Brixtofte nævnte også et andet beløb, nemlig den stigning, der ville være ved en uændret videreførelse, nemlig de 600 mill. kr. Jeg vil godt foretage det yderligere regnestykke, at trækker man de to tal fra hinanden, så er der altså 300 mill. kr., som vi under en eller anden form skulle have hjem for at få uændret provenu. Hr. Brixtofte har ikke nævnt noget om, hvilke forestillinger man her gør sig hos venstre.

Jeg gik ikke ind i disse provenubetrægtninger, for det er jo rigtigt, at på en række punkter er det ting, der skal træffes direkte beslutning om for 1978, men når hr. Brixtofte nu har draget det ind i debatten, så vil jeg da godt sige, at der er jo også punkter, hvor det vil have en direkte virkning. Jeg skal bare nævne her amtsgrundskylden, der jo er en fast promille på 20. Gennemførelsen af dette forslag vil jo betyde et lavere provenu, fordi 20 promille af kontantvurderingen ville være lavere end 20 promille af vurderingen efter de sædvanlige regler. Jeg vil gerne nævne dette, også fordi dette med grundværdierne jo først er kommet til her i sidste fase og der derfor ikke til udvalgsarbejdet er fremkommet provenumæssige beregninger af konsekvenserne af at lave kontantvurdering også på grundværdiområdet.

Gudne (RV):

Hr. Brixtofte siger så selvsikkert, at ingen har vist sig i stand til at argumentere imod hans forslag, og når han selv skal sætte sig til dommer over argumentationen, som er kommet fra anden side, så kan han selvfølgelig godt nå til det resultat. Hr. Brixtofte siger derefter, at kontantvurderingen må være det indlysende, eneste rigtige, for det er det, man kan få ud af ejendommen, når

[Gudme.]

man går hen og ser, dels hvad man har fået af kontanter i udbetaling, dels hvad man kunne få ved at realisere pantebrevene. Ja men det er jo ikke den målestok, som den almindelige befolkning anvender. Det, man spørger om, er: hvad handles ejendommene til? De handles ikke til kontanter, og de handles i almindelighed ikke sådan, at pantebrevene bliver realiseret, men derimod bliver pantebrevene beholdt. Det, der derfor er tale om mand og mand imellem, er ganske enkelt et spørgsmål om at få en vurdering, der står i et eller andet rimeligt forhold til og ligger forholdsvis tæt op imod den handelspris, som der nu engang er tale om for de enkelte ejendomme, og det er en handelspris uden ret mange kontanter, men derimod med overtagelse af en række prioriteter og med udstedelse af en række sælgerpantebreve.

Det er da rigtigt, som hr. Brixtofte siger, at man kan gennemføre kontantvurderingen, og det er også muligt, at den ikke vil være indviklet, som hr. Brixtofte argumenterede imod at nogle skulle have sagt. Den vil bare være uvirkelig, for den vil være udtryk for noget andet end det, som vi gennem mange år har opfattet en vurdering som værende, nemlig et udtryk for hvad ejendommenes pris er, og ejendommenes pris er det, de handles til, og ikke det, som man ved ønsketænkning og konstruktion skulle kunne nå frem til at de handles til. De handles ikke kontant. De handles med få kontanter og med mange pantebreve. Det nytter ikke noget at sige det til hr. Brixtofte, kan jeg forstå, for han forkaster vores argumentation, fordi han har bidt sig fast i sin egen, men vi har sagt det igen og igen, at det, man vil gennemføre her, er noget abstrakt og uvirkeligt noget, som nok er en prisfastsættelse, men som ikke har noget at gøre med det, der er den virkelige handelspris for ejendommene, og det er til syvende og sidst indtil dato det, der har været formålet med at fastsætte en vurdering af landets faste ejendomme.

Hagen Hagensen (KF):

I anledning af skatteministerens bemærkninger, der også strejfede de ord, jeg havde sagt heroppe, vil jeg gerne fastslå, at jeg tror — og jeg er dermed også enig med mi-

nisteren — at der i dette ting er en bred tilslutning til, at man på dette felt, vi drøfter her, skal finde frem til det bedst mulige. Det kan godt være, det er sandt, at det måske ikke er det bedst mulige, vi når til nu, men der er jo det at sige hertil, at regeringen kunne jo for længst være kommet med noget, som vi kunne bygge videre på. Forholdet er jo det, at det, man venter på ude omkring, det er: hvad sker der ved 16. almindelige vurdering? Mange mennesker er ret bekymrede over, hvad det kan komme til at betyde for dem. Ud fra dette må man vælge at handle, og når vi er blevet afvist med hensyn til noget af det, vi er kommet med, ja, så er det naturligt, at vi prøver på at komme igennem, således at befolkningen dog kan få besked om, hvad der kan ske næste år. Der er en bekymring til stede. Den vil vi prøve på at tage bort. Det er dog altid noget. Regeringen tøver og kommer ikke med noget.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må sige til hr. Brixtofte, at kernen i forslaget er såmænd let forståelig og gennemskuelig. Det sagde jeg også første gang, jeg var heroppe. Den er såmænd ikke så indviklet. Den bygger nemlig på hidtidig vurdering, nedsat med et eller andet brøktal, som vi finder frem til i forskellige skyldkredse. Men dette er ikke kontantvurdering. Det er en kunstig nedsættelse efter et ganske bestemt tal, som man nu kan udfinde ved hjælp af et eller andet krumspring, eller hvordan man nu vil finde ud af det i de forskellige skyldkredse. Så kan man jo spørge: hvordan skal man opdele de forskellige ejendomsstyper efter dette? Hvilke procenter skal man anvende, og hvordan skal de udfindes? Hvilke udregningsregler skal man bruge? Der er mange uafklarede spørgsmål.

Når vi ikke stemmer for forslaget, er det, fordi vi ikke har fået nogen som helst anvisning på, hvilke følgevirkninger denne vurdering vil få, simpelt hen fordi vi endnu ikke har klarhed over, hvorledes den vil komme til at virke, og hvor stor nedsættelsen vil være.

Med hensyn til provokationen. Jo, jeg mener stadig væk, det er en provokation. Når hr. Brixtofte siger, det ikke har noget med skattelettelse osv. at gøre, så må jeg erindre hr. Brixtofte om, at han, første gang

[Arne Bjerregaard.]

han var heroppe, udtrykte: så kommer vi, hvis det ikke gennemføres, til at tage stilling til 16. almindelige vurdering og dennes konsekvenser. Ja men hvad er så meningen, hvis det, hr. Brixtofte tænkte på, ikke var, at vi skulle undgå denne forhøjelse, som 16. almindelige vurdering frembringer på en række områder? Og nu ønsker hr. Brixtofte blot, at man skal vende bøtten om, sådan at når dette er gennemført, så skal vi til at forhandle om, hvor højt vi skal sætte promillen op, i stedet for hvor langt vi skal sætte den ned. Vi ved da udmærket, at med de ønsker, hr. Brixtofte har, er det selvfølgelig et bedre udgangspunkt end det, som findes i øjeblikket.

Wilhelm (VS):

Hr. Brixtofte havde nogle bemærkninger om, hvad man kunne lægge i tallene 900 mill. kr. og 600 mill. kr. osv. Det kunne jo være rigtigt nok, at det kan man formelt ikke lægge så meget i, men nu er der jo gået en behandling forud om venstres forslag, og da spurgte jeg direkte hr. Brixtofte, om han i samme åndedrag, som man overgik til en anden vurderingsform, ville sætte lejeværdiprocenterne tilsvarende op, så der ikke lå disse gevinster i forhold til en opretholdelse af det gamle vurderingsprincip med faste lejeværdiprocenter.

Det fik jeg trods flere runder ikke noget svar på, og til aller-, allersidst, da jeg så konkluderede, at der var altså tale om disse lempelser for selvejerne på andre skatteyderes bekostning, så fik jeg svaret: ja men det var da også meningen, at det skulle blive billigere at bo. Derfor må jeg opfatte det således, at det, der faktisk er den politiske hensigt med venstres forslag, er, at man vil lade disse enorme værdistigninger på selvejerboliger være ubeskattede ved forslaget og altså i realiteten forøge — lad os så sige det på den måde — forøge det indirekte tilskud, der er til selvejerne via deres skattefradrag, med disse 900 mill. kr. Det var den ene ting.

Den anden bemærkning er mere til skatteministeren, for jeg bryder mig ikke om at høre det svar, skatteministeren gav specielt i ordvekslingen med hr. Brixtofte. Jeg vil gerne have en kommentar til det punkt, jeg her trækker frem. Når skatteministeren si-

ger, der var 900 mill. kr. i den ene ende, og så var der 600 mill. kr. i den anden ende, men der er altså en difference på 300 mill. kr., og dem har hr. Brixtofte indtil nu ikke anvist nogen anskaffelsesmulighed for, betyder det så, at regeringen her åbner for, at den er, hvad skal man sige, til at snakke med for venstres forhandlere i den her indkomstpolitiske sammenrotning, man er ved at lægge op til, hvis blot hr. Brixtofte kan anvise de 300 mill. kr.? Betyder det, at man vil acceptere, at man forærer de andre 600 mill. kr. væk, hvis blot han kan anvise de 300 mill. kr., der er difference? Så skal de interessere, hr. Brixtofte med dette forslag varetager, have lov til at have den yderligere støtte på de 600 mill. kr., som rigtig nok er difference, hvis vi går den anden vej rundt og siger, der mangler 300 mill. kr.

Det ville jo betyde, at man, ikke med det fulde beløb så, men med en meget stor del af beløbet lader disse værdistigninger være ubeskattede, og at man derigennem voldsomt forøger det indirekte tilskud, der via skattefradragsreglerne gives til parcelhus ejere.

(Kort bemærkning).

Brixtofte (V):

Til skatteministeren vil jeg først sige, at med den 16. almindelige vurdering og uændrede grundskyldpromiller vil der ikke ved at gå over til en kontantvurdering være tale om en lettelse, men om en mindre stigning.

Til hr. Gudme vil jeg sige, at betalings-sædvaner varierer jo fra egn til egn og fra vurdering til vurdering, og det er disse tilfældige udsving, der i dag betyder, at der kan komme forskellige vurderinger. Det er disse tilfældigheder, vi afskaffer ved at gå over til kontantvurdering.

Til hr. Arne Bjerregaard, som ikke var særlig konkret, vil jeg sige: hvad er det for følgevirkninger, som hr. Arne Bjerregaard ikke har fået klargjort? Hvad er det for helt konkrete spørgsmål, hr. Arne Bjerregaard ikke har fået besvaret? Lad os få det at vide.

Med hensyn til hr. Wilhelms spørgsmål vil jeg sige, at uanset om man har kontantvurdering eller en vurdering efter de hidtidige principper, så står der i venstres helhedsplan, at alle skattemæssige konsekvenser for såvel ejere som lejere af den 16. al-

[Brixtofte.]

mindelige vurdering skal neutraliseres. Det vil altså sige, at man vil fastholde situationen uændret på alle disse områder, uanset om man anvender det ene eller det andet princip.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Når hr. Brixtofte efterlyser uafklarede punkter, så er der to muligheder. Den ene er, at hr. Brixtofte læser fortrykket, når det kommer, fra denne forhandling her. Der har været nævnt en lang række af dem her. Der er en anden mulighed, og den kan hr. Brixtofte udnytte allerede i aften, nemlig ved at gå hjem og læse de bilag, som ligger i denne sag i skatteudvalget.

Jeg skal til hr. Wilhjelm sige, at mine bemærkninger til hr. Brixtofte før alene gik på, at ud fra hr. Brixtoftes egne forudsætninger — som hr. Brixtofte gentog her for et øjeblik siden — at det var venstres mål, at der ikke skulle være nogen proveumæssig virkning, har hr. Brixtofte stadig et minus på 300 mill. kr. Deri lå ikke nogen markering af regeringens holdning til, hvilke konsekvenser der kan flyde af 16. almindelige vurdering.

Jeg gav ydermere udtryk for, at der siden den forhandling, vi havde ved førstebehandlingen, jo er kommet det til, at venstre også har foreslået, at grundværdierne skal ansættes til kontantværdi.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Jeg skal udsætte afstemningen til næste møde.

Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af d. d. meddeler miljøministeren, at han den 1. juni 1976 ønsker skriftligt at give folketinget en redegørelse om landsplanlægningen. (Redegør. nr. VII).

Landbrugs- og fiskeriudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om ændring

af lov om saltvandsfiskeri. (Lovf. nr. 252). Eksemplarer vil blive omdelt.

Landbrugs- og fiskeriudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for driftslån til ejere af fiskerfartøjer. (Lovf. nr. 245) og forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for driftslån til virksomheder inden for konsumfiskeindustrien. (Lovf. nr. 246). Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget om offentlige arbejder har afgivet tillægsbetænkning over forslag til lov om visse hovedlandevejsstrækninger. (Lovf. nr. 187). Eksemplarer vil blive omdelt.

Undervisningsudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om adgangsgulgering ved videregående uddannelser. (Lov. nr. 247). Eksemplarer vil blive omdelt.

Folketingets næste møde afholdes mandag den 31. maj kl. 11 med følgende dagsorden:

1) Fortsættelse af anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme. (Kontantvurdering) [af Brixtofte m. fl.]. [Afstemning].

2) Forespørgsel til statsministeren af Knud Jespersen.**3) Forespørgsel til forsvarsministeren af Brusvang m. fl.**

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge henviste formanden til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 21.31.